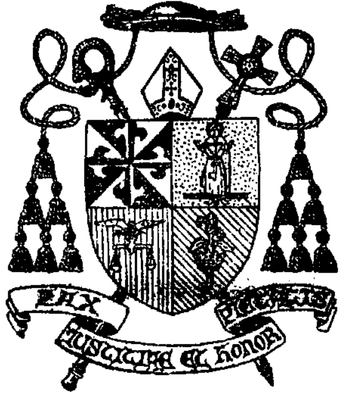
No. 2884 | Woensdag 29 Sept. 1937 | 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Frater Petrus Innocentius Verriet,

van de Orde der Predikheeren,
door de genade van God en de gunst van den Apostolischen Stoel,
Titulair Bisschop van Eleutherna en
Apostolisch Vicaris van Curaçao,
aan de Geestelijkheid en Geloovigen van zijn Vicariaat,
Zaligheid in den Heer.

Beminde Geloovigen. Niet zonder reden heeft onze H. Vader de Paus voortdurend aangedrongen en blijft Hij aandringen op gebed. Het klinkt als een smartkreet, aan zijn vaderhart ontrukt bij het aanschouwen van de geestelijke en lichamelijke ellenden, die de wereld van thans teisteren: Bidt, bidt toch veel. Als alle menschelijke middelen falen, dan blijft er geen ander over dan een vurig en nederig gebed. Want wat de mensch niet kan, dat kan God.

Bij herhaling heeft de H. Vader, in toespraken en rondschrijven, gewezen op de gevaren van het Communisme, dat, wanneer er niet spoedig, met inspanning van alle krachten, een dam tegen wordt opgeworpen, de geheele christelijke beschaving, - het werk van zooveel eeuwen, - zal tegronde richten.

Zijn vaderhart is met brandende zorg vervuld over de toekomst van Duitschland, waar de overheden, met alle middelen, die hun ten dienste staan, het volk en vooral de jeugd, van Christus en de beleving van de Christelijke beginselen trachten af te brengen. Blijkbaar wil men niets liever zien, dan dat Duitschland weer heidensch wordt, zooals het was in den tijd, toen de H. Bonifatius er het licht van het ware geloof kwam ontsteken.

Bij meerdere gelegenheden heeft onze H. Vader geschreven over de vreeselijke rampen, die de burgeroorlog, - een oorlog van broeders tegen broeders, - over Spanje heeft gebracht. Hij heeft geschreid over de marteldood van zoovele duizenden van zijn priesters en kinderen, - over de verwoesting en ontheiliging van zooveel duizenden heiligdommen, - over den diepen rouw, die over zoo ontelbaar vele huisgezinnen is gebracht.

En de Bisschoppen van Spanje en Duitschland, in het diep en helder besef van hun goddelijke zending en van hun goddelijk recht, om de waarheid te verkondigen en te verdedigen, hebben tegen dezen, door duivelschen haat aangeblazen, roof van het heiligste en dierbaarste goed der menschheid, haar geloof in God en Christus, geprotesteerd. In Naam van God en in het belang der menscheid, hebben zij de Katholieken van geheel de wereld opgeroepen, om zich bij hun protest aan te sluiten, - opgeroepen om door offers en gebed, hen te steunen in dezen titanenstrijd, - de zwaarste en geweldigste, die wellicht de wereld ooit gekend heeft, - voor het behoud van het geloof in God.

In vele deelen van de wereld heeft men reeds aan dezen oproep gehoor gegeven. In het collectief schrijven van de Spaansche Bisschoppen, waarover U onlangs in de katholieke bladen hebt kunnen lezen, betuigen deze Bisschoppen op ontroerende wijze hunnen dank aan de Bisschoppen, Priesters en geloovigen, uit alle werelddeelen, die in deze dagen van beproeving en vervolging hun sympathie voor en solidariteit met de Spaansche kerk hebben betuigd.

Beminde Geloovigen. Wij mogen niet achterblijven. Één in geloof en liefde met onze lijdende en strijdende broeders in de wereld, - vooral in de landen, waar het katholiek geloof thans zoo'n zware vervolging heeft te onderstaan, en waar men voor geen middelen, ook niet van bruut geweld en de meest verfijnde wreedheid, terugschrikt, om het katholiek geloof met wortel en al uit te roeien uit het hart van het volk, moeten wij ons bij de Katholieken van de geheele wereld aansluiten. Gezamenlijk met onzen H. Vader, met de Bisschoppen en Priesters, moeten wij meebidden en meeofferen, dat het God, in Zijne oneindige goedheid en barmhartigheid behagen moge, om een einde te maken, aan dezen zoo bloedigen broederstrijd, die geheel het nationaal bestaan van Spanje ontwricht, en aan de bloedige vervolging, waaraan de Kerk in verschillende landen der wereld blootstaat.

Beminde Geloovigen, De Octobermaand, de maand toegewijd aan Maria, de Koningin van den H. Rozenkrans, en tevens Koningin van den vrede, is aanstaande. Wij weten, dat onder het pontificaat van Paus Pius V, door het gebed van den Rozenkrans, Katholiek Europa beschermd is tegen de macht van de Turken, die evenals thans het Communisme, dreigden de christelijke beschaving en het christelijk geloof, te vuur en te zwaard te vernietigen.

Wat toen kon, moet ook thans nog mogelijk zijn. De macht van Maria, onze Moeder, is nog even groot als eeuwen geleden. De liefde van Maria voor haar kinderen is nog even brandend en teeder. Nog steeds begroeten wij Maria als de Hulp der Christenen.

Maria kan en zal de wereld redden, als allen, één in geloof en vertrouwen op haar moederlijke bescherming, hunne toevlucht tot Haar nemen.

Laten wij daarom gedurende de Octobermaand ons gebed vereenigen met het gebed der Kerk en der geheele Katholieke wereld, en den hemel een heilig geweld aandoen, opdat door de voorspraak van Maria, spoedig een einde moge komen aan de vervolging en den burgerkrijg, - de gevaren van het Communisme, die Kerk en Maatschappij bedreigen, mogen worden afgewend, en er vrede moge zijn onder de volken, vrede in de maatschappij en in de huisgezinnen.

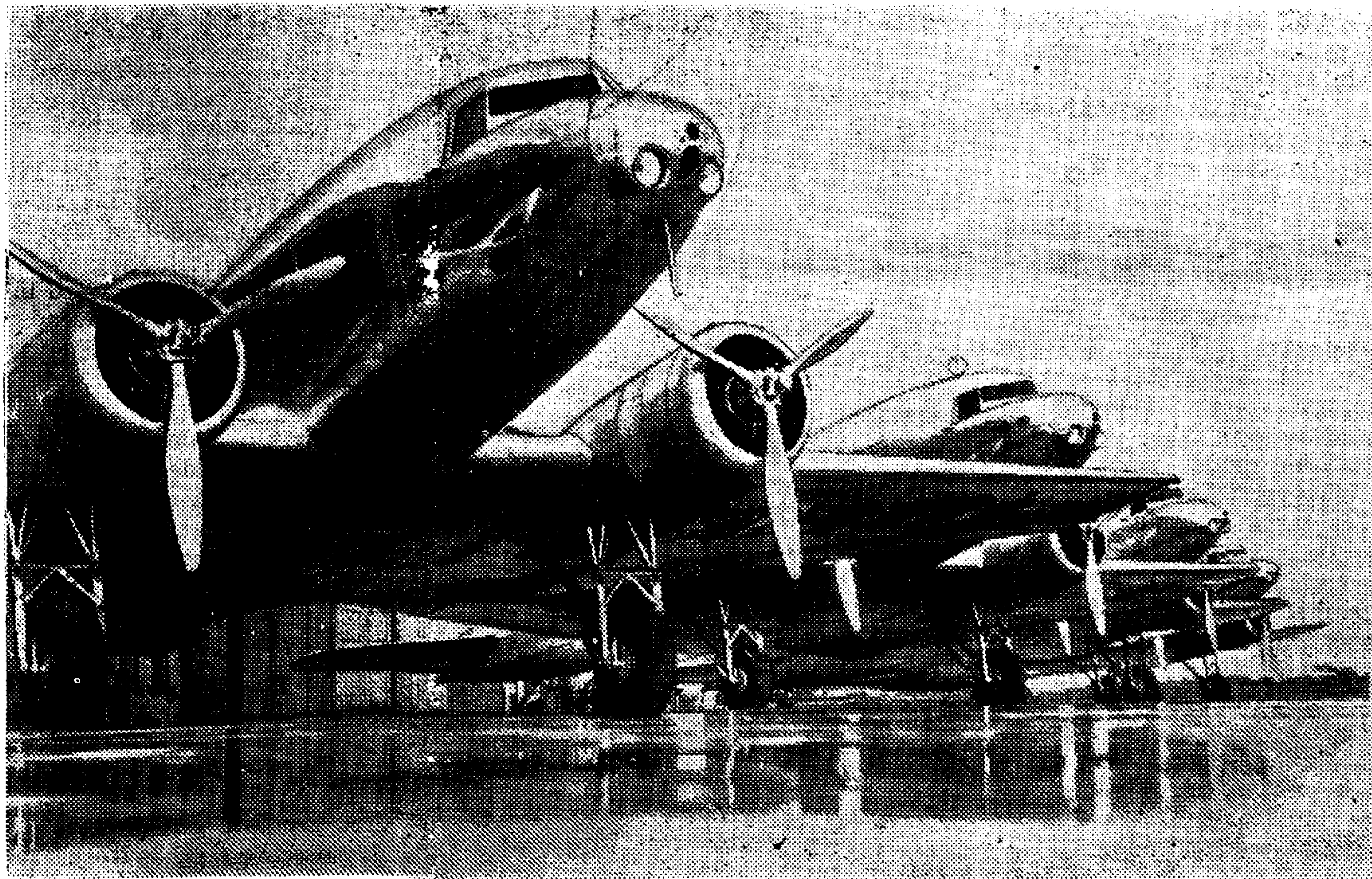
Daarom bepalen wij, dat:

1. op Rozenkranszondag, in alle kerken en kapellen van ons Vicariaat, gedurende geheel den dag het Allerheiligste ter aanbidding zal zijn uitgesteld; en dat de geloovigen zullen worden aangespoord, om zooveel mogelijk te komen bidden voor den vrede: en
2. dat gedurende geheel de Octobermaand, elken dag het Rozenhoedje zal gebeden worden voor bovengenoemde intentie.
   H. Maria, Koningin van den H. Rozenkrans, bid voor ons.
   H. Maria, Koningin van den vrede, bid voor ons.

En zal dit ons Herderlijk schrijven in alle kerken en openbare kapellen van ons Vicariaat worden voorgelezen op den laatsten Zondag van September.

Gegeven te Curaçao, op het Feest van Kruisverheffing.

† FR. PETRUS INNOCENTIUS VERRIET,
Titulair Bisschop v. Eleutherna,
Apostolisch Vicaris v. Curaçao.

MODERNE CHINESE BOMMENWERPERS. De haast ongelofelijke tegenstand van China tegen de Japanse luchtaanvallen is vooral te danken aan het moderne materiaal, dat China de laatste jaren heeft vervaardigd. Hier ziet men enige van de vijftig moderne vliegtuigen, die de Maarschalk Chiang-Kai-Shek door het Chinese volk op zijn verjaardag werden aangeboden.

Van een film en een boek

Dezer dagen is door de Bioscoopkeuringscommissie goedgekeurd de film „White Angel", welke waardering en bewondering wekken wil voor de edele en onbaatzuchtige figuur van Florence Nightingale, die ongeveer honderd jaar geleden haar heroische arbeid begon.

Ook de bekende en veelgelezen Nederlandse schrijfster Willy Corsari heeft in haar nieuwste boek „de Weg naar Scutari" een „vie romanciée" geschreven van deze beroemde pionierster der Engelse ziekenverpleging.

Film en boek verdienen aller belangstelling om de historische persoonlijkheid die daarin op de voorgrond treedt.

De „Weg naar Scutari" is „the long way" die de Engelse jonge vrouw heeft moeten afleggen om tot de verwezenlijking te komen van haar levensidealen.

Haar levensideaal: goed te kunnen zijn voor en zich te mogen ontfermen over de armen, verdrukten, ongelukkigen, zieken en gebrekkigen.

Florence Nightingale is de dochter uit een der allereerste aristocratische Engelse families, voor wie heel 'n leven van weelde en materieel geluk open en als verzekerd ligt. Daar zij buitengewoon schoon en begaafd naar geest en karakter is, dingen de eerste jongelieden van stand en geboorte naar het voorrecht van haar hand. Maar Florence geeft alles edelmoedig en heldhaftig prijs, brengt alles toch niet zonder pijn ten offer om haar levensideaal na te komen, zich te mogen geven aan de armen en lijdenden.

Nu na honderd jaar, dat Florence Nightingale haar levensroeping trachtte te volgen, nu in onze tijd hier en overal over de wereld een leger van jonge vrouwen mobiel staat om zich met liefde en toewijding aan de verplegingsdienst te wijden, jonge vrouwen van allerlei rang en stand, kunnen wij ons nog maar moeilijk indenken, dat 't een Florence Nightingale zoveel strijd moet hebben gekost om zich aan de lijdende mensheid te mogen geven.

Maar als deze Florence Nigthingale ons dan wordt voorgesteld als de energieke pionierster, als de edelmoedige en heldhaftige heldin, die eigenlijk pas een honderd jaar geleden de grondslag heeft gelegd van een menswaardige verpleging van armen, zieken en lijdenden, dan zal toch bij menigeen de vraag rijzen: is er dan gedurende de negentien eeuwen Christendom nooit aan enige verzorging en hulpverlening aan de arme en lijdende mensheid gedacht?

En dan moet ons van het hart, dat het leven van Florence Nightingale zeker in nog overtreffender trap kan worden teruggevonden in de heldhaftige en zelfopofferende levens van honderden heilig verklaarde vrouwen der Katholieke Kerk, en niet minder ook in de voorbeeldige levens van duizenden religieuse vrouwen, alle eeuwen door tot op onze dagen, die de deugden van naastenliefde en zelfverloochening naar het voorbeeld der grote erkende heiligen in hun eigen leven hebben nageleefd.

Trouwens in het leven van Florence Nightingale is onder dit opzicht iets van een loyale erkenning en van een gevoel van beschaming, wat meer uitkomt in 't boek van Corsari als in de film.

Als Florence Nightingale met Engelse vrienden in Rome vertoeft, maakt zij kennis met zuster Madre Colomba, die een een tehuis van verlaten kinderen bestuurt. Zij gaat vaak naar deze vrouw en haar vrienden zijn bevreesd, dat ze katholiek zal worden. Dan antwoordt Florence: „ik zou niets lievers willen dan een leven zoals Madre Colomba. Het is een heerlijk bestaan van werk en idealen, veilig voor de verleidingen van ijdelheid, eerzucht en oneerlijkheid. Maar ik kan dat leven niet lijden zonder te geloven, wat zij gelooft. En dat kan ik niet. **Er is geen tehuis als de Katholieke Kerk,** maar die neemt mij niet op zonder geloof. Wat heeft **onze kerk** ooit gedaan voor vrouwen? Ik bied onze kerk mijn hart, mijn geest en werkkracht aan en ze verbant me naar de zitkamer van mijn moeder om er handwerkjes te maken en als dat mij verveelt mag ik aan de tafel van mijn man de lieve gastvrouw spelen.

Door alle eeuwen heen heeft de Katholieke Kerk nuttig werk gegeven aan de vrouwen, die dat wensten en haar er voor opgeleid."

In haar gesprekken met de eenvoudige Madre Colomba begrijpt Florence Nightingale wat een rijkdom 't is katholiek te zijn als deze kloosterzuster. „Florence denkt ontroerd, hoe prachtig menselijke goedheid is. Geen kathedraal is zo groots, geen landschap zo heerlijk. Er is geen kunstwerk, dat half zoveel waarde bezit. Hoe verschillend is deze goedheid van die welke zij liefheeft in Selina (haar vriendin). Selina's hart is vol tederheid voor haar man, haar vrienden. Het is een milde goedheid, bloeiend als een rozenstruik. Maar in deze kleine magere vrouw (Madre Colomba) leeft een goedheid die hoog uitgroeit boven alle rozenstruiken van de wereld en bloeit tussen de sterren aan de hemel.

„De gedachte glijdt door haar hoofd, dat Richard goed is op de wijze van Selina. Het is de andere goedheid, die zij zou willen bereiken als zij kon. De **grote** en **onaardse**, die alles opoffert."

Voelt Florence hier iets van de bovennatuurlijke genade?

Franse vrienden trachten Florence's moeder te overtuigen haar dochter toch eindelijk haar roeping te laten volgen. Zij willen haar te Parijs introduceren in een stichting van Liefdezusters waar ze haar verdere opleiding kan krijgen. Maar Lady Nightingale zegt koel: „Ik heb mijn dochter niet zo'n uitstekende opvoeding gegeven dat ze ons de schande zou aandoen keukenmeid, of dienstbode of zoiets te worden."

Later als Florence toch haar zin weet door te zetten, is 't op voorwaarde dat ze te Parijs naar de neutrale Maternité zal gaan; maar Florence gaat toch naar de **Liefdezusters** in een stichting van de Faubourg Saint Germain.

Dan breekt de Krimoorlog uit. De bekende journalist William Russell slaakt een noodkreet in de Engelse pers. Het ontbreekt aan alles om Engelse gewonden te helpen. Er zijn geen verbandmiddelen, geen dekens, geen verpleegsters. De Franse geallieerden worden **prachtig verzorgd** door de ... **Katholieke** zusters. Het Ministerie van Oorlog doet een beroep op Florence Nightingale...

„Alleen gij kunt mij helpen", schrijft haar de minister. Gij alleen kunt met mij samen werken om een einde te maken aan deze onnoemelijke ellende. **De publieke opinie zou hem niet toestaan een katholieke non deze opdracht te geven.** De beroepsverpleegsters zijn onbeschaafd en ruw, haar ondeugden van drankzucht en zedeloosheid zouden onder de soldaten slechts verergeren..."

Vijf dagen later vertrekt Florence naar Scutari, zij heeft dertig verpleegsters bij zich, waaronder **enige** nonnen...

Dit alles hebben wij even vluchtig aangestreept in het boek van Willy Corsari. Wij voelden er iets in van een loyale erkenning voor het werk van de vrouw en de religieuze in de Katholieke Kerk, en meteen spreekt er ook een gevoel uit van beschaming.

Een gevoel, dat ook Florence Nightingale zelf gedeeld moet hebben.

Een loyale erkentenis, al is 't maar terloops en in het voorbijgaan, dat de Katholieke Kerk alle eeuwen door aan de vrouw de gelegenheid heeft gegeven en haar heeft gewekt en aangespoord uit liefde tot God en de Christus zich te wijden aan de lijdende mensheid onder elke vorm. Een gevoel van beschaming over wat de wereld daar tegenover in verzuim is gebleven. Eerst honderd jaar geleden een figuur als Florence Nightingale.

Een gevoel van beschaming ook over het nog altijd voortwoekerende vooroordeel tegen de Katholieke Kerk en hen die haar volgen. Honderd jaar geleden, en er is niemand, die de Engelse soldaten in de Krimoorlog kon verplegen en verzorgen, de beroepsverpleegsters heten onbeschaafd en ruw, haar ondeugden van drankzucht en zedeloosheid zouden onder de soldaten slechts verergeren.

Maar zegt de Engelse minister van Oorlog: „de publieke opinie zou hem niet toestaan een katholieke non opdracht te geven." Alleen een Florence Nightingale kan helpen.

Florence Nightingale wordt in boeken vereerd, in de film wordt haar nagedachtenis levend gehouden. Zij krijgt een standbeeld ter eeuwige herinnering.

En tegenover deze ene figuur, waar de wereld zij het dan ook met recht, trots op gaat, duizenden en duizenden heilige en religieuse vrouwen van de Katholieke Kerk die alle eeuwen door tot op onze dagen toe, zich over de lijdende mensheid hebben ontfermd, zieken verpleegd, ongelukkigen bijgestaan, melaatsen verzorgd, gevangenen vertroost, de slaven hebben vrijgemaakt!

Onlangs stond 't nog in de krant van een Nederlandse zuster, die in de kolonie van Suriname veertig jaren onder de melaatsen heeft geleefd, waarvan 38 jaren melaats. En hoevelen hier weten, dat in ons melaatsengesticht eenzelfde zuster leeft als slachtoffer van haar naastenliefde?

De zuster, de non, zij vraagt niets van de wereld, geen eer en geen aanzien, geen weelde en genot, geen vrijheid en vacantie, zelfs nog geen wettelijke rust. Alleen zich te mogen geven aan de armen, de ongelukkigen, de gebrekkigen, de miskenden, de uitgestotenen.

En toch geen bewondering, geen waardering, geen dulden bijna.

Bij honderden worden deze schuldeloze vrouwen in Spanje nu gemarteld en doodgeslagen; de wereld uit geen woord van protest en afschuw.

't Zijn maar katholieke vrouwen, nonnen, zusters, die zelfs als zij zich in het beschaafd en verdraagzaam Nederland nog in het openbaar vertonen, door Jan Rap en zijn maat met hoongelach en een vuig woord worden begroet, zoals Henri de Greeve nog onlangs in zijn „Lichtbakens" voor de radio opmerkte.

Maar over die ene vrouw van pas honderd jaar geleden, ontegenzeglijk een grote heroische vrouw, Florence Nightingale worden ontroerende boeken geschreven, films gecomponeerd, alsof met haar de menselijke barmhartigheid en de deugd van naastenliefde voor 't eerst werd uitgevonden en ontdekt.

En toch deze Florence Nightingale, voor wie wij mede alle bewondering koesteren, heeft verlangd en gewenst zelf te kunnen worden als de kleine magere lelijke Italiaanse zuster Madre Colomba, in wie zij een deugd aanvoelde, die boven al het aardse uitging.

Vanwaar dan toch het vooroordeel, de hoon en de haat ten opzichte van de katholieke religieuse?

Is het misschien omdat de wereld eigenlijk de glans van haar deugd niet kan verdragen?

Uit wrevel en wroeging over eigen gemis en tekortkoming.

Wanneer we deze film gaan bezoeken, mogen we hieraan wel eens denken!

De Gezinsopvoeding primair

Op de sociale week, die dit jaar weer in de bekende Nederlandse onderwijsinrichting te Rolduc gehouden werd, plaatste Prof. Kors van de R.K. Universiteit van Nijmegen een aanmerking over het al te mechanisch onderricht in de Katechismus.

Onze Katechismus op Curaçao is helaas een letterlijke vertaling van de al zeer onvolmaakte Nederlandse en de katechismusmethode hier is een vrijwel volmaakte imitatie van de Nederlandse.

De opmerking van Prof. Kors gaf aanleiding tot weer andere opmerkingen in de Nederlandse pers, die men in hoofdzaak vermeld vindt in een stukje van Pater Timmers S.J. in de Volkskrant.

Juist omdat de gedachten door Pater Timmers daar ontwikkeld ook voor Curaçao zo bijzonder van toepassing zijn, nemen we dit stukje hier over. We kunnen er hier groot voordeel mee doen.

Pater Timmer schrijft dan:

Mogen wij in aansluiting op hetgeei wij reeds opmerkten naar aanleiding van de les van prof. Kors nog enige opmerkingen maken?

Twee hoofdoorzaken meenden wij te moeten aangeven voor het treurig verschijnsel, dat wij zo vele kinderen onmiddelijk na het verlaten van de lagere school verliezen.

Vooreerst de ongodsdienstigheid van vele ouders, die zelf niet meer practiseren, die hun eigen geloof niet kennen en die derhalve ook geen goede opvoeders kunnen zijn van hun kinderen, al sturen zij deze dan toch nog naar de katholieke school.

Vervolgens de opvatting, die zich ook bij vele goede katholieke ouders heeft vastgezet, n.l. dat zij de zorg van het godsdienstonderricht voortaan wel aan de kerk en de school kunnen overlaten, zodat zij zich zelf daarvan bijgevolg wel ontslagen kunnen achten.

Dit zijn in waarheid de oorzaken van het verlies van onze kinderen, die wel de lagere school bezocht hebben maar later blijken niets meer van hun katholiciteit te hebben overgehouden. Er zijn zeker nog andere oorzaken, maar deze zijn m.i. van bijkomstige aard.

Inderdaad, onze catechismus kon hier en daar beter geredigeerd zijn geworden. Maar zo iets is gauwer gezegd dan gedaan. Een eventuële verandering zal zodanig moeten zijn, dat zij weer voor vele jaren in de Nederlandse bisdommen „mee zal kunnen".

De traditie spreekt hier terecht ook een woordje mee.

Sommige geestelijken behoorden beter de kunst te verstaan, het catechismusonderricht bevattelijk te geven. Ook dit kan waarheid bevatten. Maar wie paedagogisch talent ontbreekt, kan dikwijls als de kinderen, voor wie les gegeven wordt, in het huisgezin beschaafd en godsdienstig opgevoed worden, hun toewijding en ijver (d.i. van de geestelijken) nog veel goed maken. En dit zal men toch aan onze geestelijken niet kunnen ontzeggen.

Van 't catechismusonderricht in de kerk gaat meer wijding uit, zo zegt men verder. Ook dat bevat een grond van waarheid. Maar dit nadeel, dat wij de kinderen op school hebben, weegt niet op tegen de voordelen, die 't godsdienstonderricht op de eigen school met zich brengt.

Er blijft niet meer die sterke indruk achter bij de kinderen, wanneer ze vroegtijdig tot de eerste H. Communie en tot het H. Vormsel worden toegelaten, zoals vroeger 't geval was. Ook dat is een opmerking, die men wel eens hoort. Maar wanneer de huisgezinnen goed zijn, dan valt dit ook wel mee. En daarenboven, hier hebben de pauselijke en de bisschoppelijke woorden de eerste rechten. Naast alle verlies, wat wij te boeken hebben, mogen wij de zegenrijke gevolgen van de kerkelijke voorschriften voor ons land toch ook niet uit het oog verliezen.

Ten slotte wijst men ons ook op de taak der jeugdverenigingen. Inderdaad, maar laten wij niet vergeten, dat zij even machteloos staan als de school, wanneer zij niet mogen veronderstellen een behoorlijke gezinsopvoeding en een behoorlijke gezinsmedewerking inzake 't godsdienstig onderricht. Ook al laat men de jongens dan wat vroeger toe tot de jeugdverenigingen.

Al deze factoren mogen wij niet verwaarlozen. Wij geven het gaarne toe. Maar dat alles raakt toch niet de kern van de zaak. De grote oorzaak van het verlies onzer kinderen voor de godsdienst ligt in het gezin. Vele daarvan deugen, helaas, niet meer, wij krijgen onze kinderen op de scholen en deze zijn werkelijk zo kwaad niet. Maar wat wij dan reeds vaak kunnen constateren en wat wij toch eigenlijk mogen veronderstellen, dat is, dat zij niet komen uit godsdienstige huishoudens! En dan is het vaak hopeloos werk. Dat maakt de zaak voor onze scholen soms zo zwaar. Ja, zelfs wordt datgene wat de kinderen aan godsdienstonderricht op school krijgen, er thuis door onverschillende „vaders" of „moeders" weer uitgehaald, of althans geneutraliseerd.

't Godsdienstig gezinsleven eist dringend verbetering. Is dat „opgehaald", dan kunnen wij in samenwerking met school en kerk, en daarop aansluitend ook met onze jeugdverenigingen met succes werken aan het stoppen van het lek.

Eer een generatie voorbij is, zal ons dit gelukt zijn? Of het zover zal komen? Het antwoord ligt bij onze katholieke ouders! Wij hopen het van harte, maar vrezen niettemin toch wel een weinig.

Overigens zouden wij ten laatste het zoeken naar een goede oplossing gaarne willen overlaten aan de bevoegde instanties, wier aandacht ongetwijfeld ook wel voortdurende op dit verschijnsel zal zijn gevestigd.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Overzicht.

In de wereldpolitiek is momenteel een merkbare ontspanning ingetreden. Wellicht is het omdat men volle belangstelling hebben wil voor wat er in Duitsland zal gebeuren, nu Mussolini daar op bezoek bij Hitler is.

Alle geruchten van militaire pacten of verdragen tussen Italië en Duitsland worden tegengesproken en het doel van de reis schijnt alleen maar te zijn om aan Mussolini eens te tonen de zegen van het Nat.-socialisme, waarna Hitler eens naar Rome reizen zal om de zegen van het Fascisme te bewonderen.

Vooral wordt er geweldig gepronkt met de weermacht. In Munchen moest al aanstonds daarmee kennis gemaakt worden: daarna werd een speciale reis gemaakt naar de bekende Krupp-fabrieken

MUSSOLINI

en dan de manoeuvres in Mecklenburg bijgewoond.

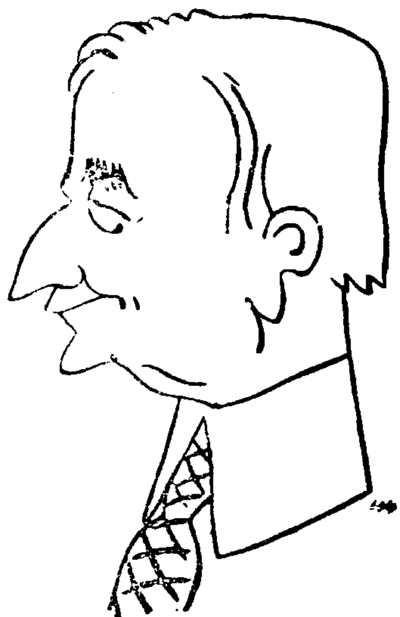
Bovendien werden de reizen gemaakt in gepantserde treinen en wanneer onderwijl Mussolini uit het raampje keek, zag hij de soldaten zelfs langs de weg staan.

Erg gerust voor hun leven schijnen dictatoren nooit te kunnen zijn.

Al deze bewonderenswaardigheden worden bij dergelijke plechtige bezoeken over de wereld uitgekraamd, om aan de goegemeente, en dat is het einddoel, te leren, dat de dictatuur toch eigenlijk maar je is.

Merkwaardig is dan ook zeker dat President Roosevelt de vorige week een grote aanval gedaan heeft op de dictatuur en uitdrukkelijk heeft verklaard, dat Amerika klaar zal staan om elke aanval tegen de democratie af te slaan; en ook (of Roosevelt daar een combinatie inziet) elke dreigende oorlog zal trachten te voorkomen.

En sommigen verwachten dat, naar aanleiding van de rede van zijn secretaris Cordell Hull, „dat geen land ter wereld zich in zijn isolement kan handhaven", Amerika zelfs bereid zou zijn tot de Volkenbond toe te treden, om deze vredespropaganda wat effectiever te maken; en aldaar met voorstellen komen zal om

Cordel Hull.

door economische verbeteringen 'n meer gezondere internationale toestand te krijgen.

Is het niet te mooi om waar te zijn?

Toch heeft de Engelse Minister Eden ook in een redevoering gesproken van het opheffen van economische handelsbetrekkingen.

Behalve het bezoek van Mussolini aan Duitsland, hebben we nog te memoreren de kabinetscrisis die in België dreigende is, waarbij misschien de zeer bekwame Minister president van Zeeland heen zou gaan.

De eigenlijke reden weten we niet, maar we vermoeden dat het de oude kwestie is van een maand terug, n.l. de onthullingen door de Belgische fascisten in zake de Banque Nationale, waarvan van Zeeland genoemd werd.

Dan houdt de Spaanse toestand nog de gemoederen in zover bezig, dat het verzoek van Italie om met de Middellandse zee conferentie mee te mogen doen, door Frankrijk en Engeland is aangegrepen, om van Italie enkele concessies af te dwingen; dat Italië n.l. zich niet blijvend op de Balearen vestigen zal, noch in de ertsgebieden van Spanje en ten slotte de vrijwilligers uit Spanje zullen worden teruggetrokken. Wat dit laatste betreft, schijnen ter elfder ure weer moeilijkheden gemaakt te zijn door Duitsland, waarover men echter deze dagen wel eens zal gesproken hebben.

Dan moeten we nog melding maken van de toenemende terreur in Palestina, waar Zondag bij het uitgaan der kerk te Nazareth enkele hogere Engelse autoriteiten pardoes werden neergeschoten.

Engeland zal daartegen weer maatregelen moeten nemen met het zenden van troepen en op de Volkenbondsvergadering waar deze Palestijnse kwestie ter tafel ligt, kan deze terreur ook nog wel eens gevolgen hebben.

Litwinoff

Op deze Volkenbondsvergadering heeft de rede van Litwinoff de aandacht getrokken of liever zijn felle uitval tegen Duitsland, Italie en Japan verontwaardiging verwekt. Litwinoff wil niets minder dan dat men deze drie landen maar uit de Volkenbond weglaat en ze bovendien nog een trap op de koop toe geeft.

Er blijkt hier ook wel uit, dat de Russische houding tegenover Japan ook met bezorgdheid in het oog moet gehouden worden; want dezer dagen hebben de Sovjets ook al dreigementen gestuurd aan Japan die verantwoordelijk zal gesteld worden, wanneer de Russische legatie in Nangking schade leiden zou.

Het Japans—Chinese conflict blijft de bezorgdheid gaande houden en ook dit probleem heeft de Volkenbond op het ogenblik ter tafel.

Het is niet maar een conflict, doch een officiële internationale oorlog, lezen wij in de „Sin Po." Of dit „conflict" zich op grote schaal zal uitbreiden, moet worden afgewacht. Dit bloedbad, dat nimmer door China is gewenst, moet ten slotte op rekening geschreven worden van Japan.

Reeds eerder is er gevraagd dat om het oorlogsgevaar af te wenden het noodzakelijk zou zijn dat beide partijen zeer spoedig zouden terugtrekken. In waarheid was die terugtrekking van Chinese zijde niet zo verplichtend als van Japan, waar de Chinese troepen toch immers in het eigen land staan, integendeel waren juist de Japanners verplicht hun troepen uit de Chinese steden in Hopei, waar zij waren gelegerd, terug te trekken op hun oorspronkelijke basis. China heeft ernstig naar het bewaren van de vrede gestreefd en het gevaar van oorlog zo lang en zo veel mogelijk trachten te ontwijken, zodat het er ook mee accoord ging om zijn troepen terug te trekken indien Japan insgelijks zou doen. Maar Japan wilde zijn troepen niet terugtrekken alvorens China zijn eisen zou hebben ingewilligd. Zoals bekend waren de Japanse eisen van zo verstrekkende aard dat inwilliging daarvan door China practisch gelijk zou staan met volkomen afstand doen van zijn gezag over de provincies Hopei en Chahar, neen nog erger: China moest die provincies geheel overdragen aan de marionettenregering.

Van de zijde van Japan werden die eisen voortgebracht op de wijze alsof China werd uitgenodigd de gifbeker te drinken. Omdat Sung Che Yuan voor die eisen bezweek kwam zijn leger tegen hem in opstand en indien de centrale Regering van China eveneens als Sung had gedaan, dan waren ongetwijfeld alle provincies in opstand gekomen. De Japanse verzoeken, practisch eisen, waren van die aard dat zij China alle hoop benamen en het dwongen tot een strijd op leven en dood. Het is daarom niet veel gezegd dat van Japanse zijde gebeurtenissen te Lukouchiau gretig werden uitgebuit om een oorlog uit te lokken, het was een provocatie eerste klas, daar in Noord-China, welke niemand ter wereld kan ontkennen.

Of deze oorlog tot een vlug einde gebracht kan worden of zich in stede daarvan zal uitbreiden en zich niet zal beperken tot China en Japan hangt van de ondertekenaars van het Negen-Mogendheden verdrag af. Het Chinese Rijk toch wordt thans met uiteenscheuring bedreigd, hetgeen in strijd is met het verdrag door de bekende negen mogendheden ondertekend. Hier kan worden geconstateerd een overtreden van het Covenant.

Japan is door het Negen-Mogendheden-verdrag gebonden en de andere landen die mede-ondertekend hebben behoren ter wille hun eer en goede naam thans niet werkeloos te blijven toezien.

Waar Japan zoals bekend destijds uit de Volkenbond is getreden, is het dus ook geen verantwoording verschuldigd aan dat lichaam en gaat gewoon door met zijn agressie tegen China. Toen vroeger Japan Mandsjoerije bezette, durfde de Volkenbond tegen dat toenmalige lid niet op te treden en bepaalde zich slechts tot mondelinge protesten en Sir John Simon, toenmaals minister van Buitenlandse Zaken van Engeland, bepaalde zich tot het spelen van de rol van advocaat voor Japan te Genève. Doch toen Italië agressief tegen Ethiopië optrad, trachtte Eden, in zijn kwaliteit van Minister van Buitenlandse Zaken van Engeland, de Volkenbond te winnen voor toepassing van economische sancties tegen Italië, hetgeen hem zo men weet gelukt is. In dit opzicht bestaat er geen verschil tussen China en Ethiopië, beiden slachtoffers van aanvallers, alleen is China een meer belangrijk lid van de Volkenbond. Indien de Volkenbond toen genegen was bijstand te verlenen aan Ethiopië, kan hij dan nu niet over de kracht beschikken om bijstand aan China te verlenen? Wanneer de Volkenbond destijds het aandurfde sancties toe te passen tegen Italië, dan moet hij thans hetzelfde durven tegen Japan. Indien de Volkenbond maatregelen durft te treffen tegen een blank Rijk in Europa waarom moet hij dan zwak zijn in het nemen van maatregelen tegen een geel Rijk?

Maar helaas is het uit de besprekingen reeds gebleken dat de Volkenbond niets doen kan; dan, wat Australië voorstelde, besprekingen openen. En wat zal dit uithalen?

BUITENLAND.

De Rozenkrans, een staatsmisdrijf.

In de „Epoque" schrijft Vicomte de Rodez-Benavent over zijn avonturen in Spaanse gevangenschap. De Fransman, die met een lijnvliegtuig van Marseille naar Casablanca vloog, werd in Alicante gearresteerd onder voorwendsel dat er een visum ontbrak aan zijn papieren. In het arrestantenlokaal in een verwoest huis drong een bende mannen en vrouwen binnen, die de koffers en de bezitters daarvan onderzochten, tot zij een rozenkrans vonden, wat voldoende was om een Indianengehuil aan te heffen. De Politiecommissaris stelde zich over dit „zware misdrijf" in verbinding met Valencia, waarna de graaf zelf naar Valencia werd overgebracht.

Hier werd hij meerdere dagen in een smerige gevangenis opgesloten en tenslotte voor de krijgsrechtbank gebracht die de aanwezigheid van de Franse consul en van een tolk weigerde.

Het grootste gedeelte van de behandeling draaide rond de Rozenkrans; maar men durfde het toch blijkbaar niet goed aan de zich op doorreis bevindende buitenlander te veroordelen, zodat men hem bij gebrek aan bewijs vrijsprak. Na zijn in vrijheidsstelling zag de graaf in Valencia, dat alle kerken of verwoest of aan de eredienst onttrokken zijn. De kathedraal is veranderd in een depôt voor vrachtauto's.

Zo behandelt het Derde Rijk Prof. Dr. Schmidlin!

De bekende vroegere Universiteitsprofessor Dr. Schmidlin, zit sinds 7 Juli in de gevangenis te Freiburg in Breisgau, omdat hij de waarheid had durven zeggen. Naar de „Elsaesser" bericht, wordt hij daar als een groot „misdadiger" behandeld. Toen zijn beide broers, eveneens geestelijken, hem wilden bezoeken, moesten zij aan de ingang der gevangenis twee uur wachten, tot zij toegelaten werden. Zij konden in tegenwoordigheid van een beambte, die alles controleren moest, ongeveer een half uur met hem spreken. Toen zij drie weken later terugkwamen, ditmaal met hun zusters, werd hen na lang wachten medegedeeld, dat hun verzoek was afgewezen, en dat hun broer slechts om de twee maanden bezoek mocht ontvangen. Men weet niet of Prof. Schmidlin hiervan op de hoogte is gesteld en hoe hij het maakt. Zo behandelt 't Derde Rijk de grote man van de Elzas, die na afloop van de oorlog voor Duitsland opkwam, daarom zijn geboorteland moest verlaten en die jaren lang uit eigen middelen de schooljeugd van Breisach melk liet verstrekken.

De „Modus Vivendi" tussen Equador en de H. Stoel hersteld.

Het werk van Garcia Moreno hervat.

Na 62 jaar lang verbroken te zijn geweest, zijn de vriendschappelijke betrekkingen tussen Equador en de H. Stoel weer hersteld. Onder voorzitterschap van Garcia Moreno werd op 20 November 1863 een Concordaat gesloten; de moord op Garcia Moreno in 1875 betekende het einde van het Concordaat en van de officiële diplomatieke betrekkingen met het Vaticaan. Sinds September l.l. heeft Mgr. Fernando Cento, Apostolische Nuntius in Peru met de minister van Buitenlandse Zaken van Equador onderhandeld over het sluiten van een Modus Vivendi.

De Amerikaanse gezant heeft de ondertekening van het document bijgewoond. Bij de feestelijkheden, die hierop volgden, ontving Mgr. Cento de hoogste onderscheiding van Equador, het Grootkruis van Verdiensten.

Bij het overreiken van deze onderscheiding sprak de minister van Buitenlandse Zaken van Equador over „de vaderlandslievende taak, die zal bijdragen tot versterking van de vrede in de Republiek, daar Equador de rechten erkent van de katholieke meerderheid van Equador, welke rechten tevens de belangen der Republiek behartigen.

In zijn toespraak verklaarde de Apostolische Nuntius: „Bij het afsluiten van de Modus Vivendi tussen de Katholieke Kerk en de Staat Equador heeft het staatshoofd met vooruitziende blik bijgedragen tot het bevestigen van de vrede in de republiek."

GOERING HEEFT EEN NIEUWE UNIFORM.

Als minister voor het Vierjarenplan.

Men zegt, dat de levensmiddelen-dictator Goering zelf niet weet, over hoeveel uniformen hij beschikt. Dit is een onjuistheid. Hij draagt, sinds hij samen met Hitler aan de macht kwam, slechts de uniformen voor de drie voornaamste functies, die hij bekleedt. En wel de uniform voor commandant van de rijksluchtmacht, officier van de stormtroepen en van rijkshoutvester en jachtmeester. Het

bruine hemd, dat hij bij feestelijke gelegenheden van de partij draagt, is feitelijk geen uniform, in zoverre het niet voldoet aan Goering's prachtliefde. Het is veel te eenvoudig.

Aan de drie officiële uniformen is thans nog een vierde toegevoegd. Ze is inmiddels een eenvoudig burgerpakje, van het soort, dat de kleine man in Duitsland moet gaan dragen, sinds Goering als minister voor het vierjarenplan bevolen heeft, dat de wol zoveel mogelijk voor oorlogsdoeleinden moet worden gebruikt en de kledingstoffen grotendeels uit surrogaatwol dienen te worden vervaardigd. Overigens is de stijl van dit pakje van de kleine man aangepast aan Goering's monumentale smaak. Men kan hier niet spreken van coupe, maar alleen van stijl.

En het is juist door de stijl, waardoor Goering de naam heeft gekregen, zo ijdel te zijn als een pauw en er een legio uniformen op na te houden. Inmiddels vergoedt hij het feit, dat hij slechts drie uniformen bezit en het pakje van de kleine man niet veel speling toelaat, door van wat hij aan uniformen bezit allerlei variëteiten te lanceren.

Zijn meest geliefdkoosde uniform is die van commandant van de rijksluchtmacht. Hij heeft er variaties van voor regen en zonneschijn, voor winter, zomer en voorjaar. Bovendien draagt hij graag een indrukwekkende cape, die zijn naar Napoleon's model gecopieerde uniformjassen completeert.

Wanneer hij op reis gaat, neemt hij een hele uitzet van variaties mede en hierdoor heeft hij de schijn gewekt, dat hij een ijdeltuit is. De uniform van de rijksluchtmacht draagt hij gewoonlijk op officiële reizen in binnen- en buitenland. Ze is tevens in de regel zijn dagelijkse plunje.

In zijn eerste uniform verscheen hij voor het eerst op de textiel-tentoonstelling te Berlijn en iedereen was toen verbaasd, Goering te zien zonder gouddraad, koperen knopen en een geweldige, glimmende koppel. Er wordt verteld, dat men hem bijna niet herkende, maar dat zal wel een Berlijns grapje zijn, want de heer Goering is een imposante verschijning.

Ook hier wordt echter vaak een vergissing begaan. Men neemt namelijk vaak aan, dat Goering een geweldige smulpaap is. Zo hij het mocht wezen, veel eten is een der weinige dingen, die hem verboden zijn en wel door zijn dokter. Goering leeft op dieet. Het enige dat er van gezegd kan worden is, dat het hem heel zwaar valt. Een jaar geleden ongeveer moest hij al zijn uniformen laten vermaken, omdat hij ettelijke kilogrammen was afgevallen.

Als een goed Duitser houdt Goering van bier. En zelfs als hij in een uniform gekleed is, b.v. die van smetteloos wit en schitterend goud, waarbij volgens de opvattingen, die we uit de film geleerd hebben, slechts champagne of hoogfijne likeur past, drinkt hij bier en met graagte. Hij is in staat, een groot glas in een of twee teugen uit te drinken. Wie hem ooit mocht ontmoeten, kan hem met zo'n dronk gunstig stemmen. En tevens met een bewonderende blik voor de uniformvariatie, die hij op dat ogenblik draagt. Dit is een korte bloemlezing, samengesteld uit het gegeven in Duitsland zoal over de heer Goering en z'n uiterlijke verschijning wordt verteld...

NEDERLAND.

HET GEBOORTECIJFER IN NEDERLAND.

De achteruitgang in een kwart eeuw.

Wij hebben reeds meermalen cijfers vermeld over de achteruitgang van het geboortecijfer in de laatste 25 jaren, bij alle gezindten.

In de „Maasb." besluit de ZeerEerw. heer P. Doens een artikel over de Ned. geboortecijfers als volgt:

„Intussen beleven wij in de laatste tientallen jaren voor alle al of niet godsdienstige richtingen van ons volk, ook voor de katholieken, een verontrustende vermindering van het aantal geboorten.

In het jaar 1935 was het getal geborenen per 1000 gehuwde vrouwen beneden 50 jaar in vergelijking van het gemiddeld cijfer van de jaren 1909—1910 teruggelopen voor de Protestanten van 215.95 op 133.35, voor de Katholieken van 286.91 tot 208.83, voor de Israëlieten van 157.13 tot 85.20, voor „geen kerkelijke gezindte" van 231.49 tot 146.55.

Zulk een daling van het geboortecijfer in ons land van bijna 37% gedurende de laatste 25 jaar, wordt inderdaad zeer ernstig. Ons gezond groeiend volksbestaan wordt daardoor wezenlijk bedreigd.

De Katholieken gaan hier ook niet vrij uit. Immers zo zij allen ook praktisch als katholieken volgens de leer van hun Kerk leefden, dan waren hun geboortecijfers in Nederland veel gunstiger dan thans.

Als het beste middel om het Ned. volk zijn ongerept bestaan te verzekeren mogen wel worden aanbevolen de handhaving en de versterking van het ware christelijke geloof en de bestrijding en afwering van het dringend ongeloof, zoals H.M. de Koningin in haar laatste troonrede heeft gezegd.

WAAROM DE KERK IN RUSLAND TEN GRONDE GING.

Te nauwe banden tussen Kerk en Staat.

Thans wordt een nieuwe orthodoxe geestelijkheid gevormd.

Wanneer men de verschillende uitingen van het godsdienstig leven van de overgrote meerderheid van het Russische volk van voor de oorlog beschouwt, dan stelt men zich onwillekeurig de vraag, hoe het mogelijk is dat in een dergelijk diep religieus land, betrekkelijk plotseling, zo'n geweldige haat tegen alles wat godsdienst is kan losbarsten.

In het bekende tijdschrift der Paters Benedictijnen van Beuron „Benedictinisches Monatschrift" geeft Pater Michael Mlekuz een duidelijk overzicht van de toestanden, die er in Rusland heersten op godsdienstig gebied, terwijl hij tevens de oorzaken van het betrekkelijk welslagen van de actie der godlozen nagaat. Wij laten hier de voornaamste passages van bedoeld artikel volgen:

Bij het beschouwen van de oorzaken, welke er toe geleid hebben, dat de bolschewiki bij hun godloze hervormingen geen algemeen verzet ontmoetten, moet men vooral in het oog houden, hoe de toestand was in de orthodox-Russische Kerk, (die reeds eeuwen was afgescheiden van Rome) en die tevens de officiële Russische staatskerk was, waartoe verreweg het overgrote deel van het Russische volk behoorde.

Vooreerst leed de orthodoxe kerk van Rusland aan een grote zelfoverschatting. De Russische schismatieken meenden tot taak te hebben „om aan het Westen", dat in verval was en in zedenbederf dreigde onder te gaan" de Christus te brengen en daarmee de redding uit de nood.

Bovendien was heel het godsdienstig leven in Rusland verstard in uiterlijkheden: Prachtvolle liturgische diensten, waarbij diep ontroerende gezangen werden uitgevoerd. De zuiver beschouwende orden, die zich geheel op de wederkomst van Christus voorbereidden, doch voor de cultuur van land en volk weinig voelden; monniken die totaal vervreemd waren van de wereld, geheel opgingen in hun mystieke overpeinzingen en die zich nu eens aan de meest wilde excessen overgaven, om later weer in zelfvernietigende boetvaardigheid een plotselinge bekering te bewerken.

Het was een gewoonte zowel in kringen van intellectuëlen als ongeletterden om lange gesprekken te voeren over allerlei godsdienstige onderwerpen. Bij het ontbreken van ieder leergezag verviel men natuurlijk gemakkelijk tot allerlei afdwalingen, te meer daar het godsdienstonderwijs zeer gebrekkig, en dus de religieuse ontwikkeling zeer gering was.

Doch alles bij elkaar genomen was het Russische volk, ondanks alle fouten en gebreken der orthodoxe kerk, toch diep godsdienstig, kinderlijk vroom en vol vertrouwen op God.

De diepste oorzaak van de geweldige ommekeer, waardoor heel de natie aan de gruwelen der godloosheid wordt overgeleverd, is dan ook wel te zoeken in de al te nauwe banden tussen de orthoxe kerk en de staat en het tsarisme. Toen de tsaar gehaat werd, moest ook de kerk in die vloek delen, omdat zij al te zeer tot het gehate systeem behoorde. Bovendien ontbrak iedere degelijke godsdienstige opleiding of vorming, en zelfs in de beste kringen der orthodoxe kerk gaf men zich geen rekenschap van de werkelijke ontwikkeling der dingen.

Wanneer de kerk getracht had om mede te werken aan de opbouw der beschaving in de wereld en had laten zien, dat zij ook in staat was om de problemen van de tijd te beheersen; wanneer de orthodoxe kerk op de bres had gestaan, om zelfs tegenover de staat de armen en verdrukten te helpen en te verdedigen; wanneer er echte zielzorg was uitgeoefend en men de ontwikkeling van het volk bevorderd had — dan zou het niet zo gemakkelijk zijn geweest om deze kerk te verpletteren. De zuiver uiterlijke machtspositie der orthodoxie als staatskerk was echter niet in staat om dat alles te vervangen: met deze „macht" kon het bolschewisme gemakkelijk afrekenen.

Zodra de roden aan de macht kwamen, werd de scheiding van Kerk en Staat geproclameerd. De burgeroorlog en de grote hongersnood van 1921 waren voor de communisten een welkome gelegenheid om de strijd aan te binden tegen de bedienaren van de godsdienst, die als het ware beladen werden met de haat tegen heel het oude regiem, dat de schuld kreeg van alles.

Toen begon een der bloedigste vervolgingen die de wereld ooit heeft gekend: duizenden en tienduizenden werden doodgepijnigd. Systematisch werd de godslasterlijke propaganda der „strijdende godlozen" ingezet.

In 1929 werd iedere godsdienstige propaganda verboden, terwijl de anti-God-actie vrij baan kreeg en vooral de jeugd ging beinvloeden. Godsdienstigheid en vijandschap tegen de staat worden op één lijn gesteld: wie godsdienstig was, had geen kans om werk te krijgen en zijn brood te verdienen. De kerken werden zo zwaar belast, dat de geëiste bedragen niet op te brengen waren, ofschoon de gelovigen zelfs fantastisch klinkende sommen wisten bijeen te brengen om hun kerk te behouden.

De tienduizenden kerken, die Rusland telt, kan men in drie groepen verdelen:

1. De betrekkelijk weinige kathedralen, die architectonische en kunstwaarde hebben. Zij worden door de staat in musea veranderd, geheel gerestaureerd en dienen thans als bezienswaardigheden voor toeristen.

2. De gewone parochiekerken, die bijna alle onteigend zijn, werden in bioscopen, clubhuizen of pakhuizen veranderd. In 1935 bedroeg dit aantal onteigende kerken reeds meer dan 15.000. Sindsdien is dit cijfer nog belangrijk gestegen. Volgens het derde vijfjarenplan (1938—1942) zullen verder 2900 kerken worden afgebroken, „omdat ze in bouwvallige staat verkeren".

3. Tenslotte heeft men nog de kleine kerkjes en kapellen, die meestal tussen de huizen in straatjes en steegjes verscholen liggen, en die eveneens gedoemd zijn om te verdwijnen.

De invloed der godlozen op de jeugd is ontzettend. In officiële kringen beweert men, dat er onder de mannelijke jeugd slechts 1.5 procent en onder de vrouwelijke jeugd nog slechts 13 procent is, die nog tot de praktizerende gelovigen gerekend kunnen worden.

De jeugd stelt zoveel belang in techniek en economie, dat slechts weinige heel bevoorrechte jongens en meisjes nog de weg naar God vinden.

Er is natuurlijk ook een keerzijde aan de medaille. Want er leeft nog geloof in Rusland, al wordt de toestand vaak te optimistisch beoordeeld. In officiële kringen beklaagt men zich dan ook over de mislukking van de antigodsdienstige propaganda, en herhaaldelijk kan men lezen, dat leden van de partij of van de communistische jeugdorganisaties worden uitgestoten omdat ze „godsdienstig gezind zijn".

De plattelandsbevolking is grotendeels gelovig gebleven. Daarom heeft Worochiloff destijds een order moeten uitvaardigen, dat de propaganda-actie tegen de hoge feestdagen als Pasen en Kerstmis stop gezet diende te worden, daar deze maatregelen bij de soldaten, die voor het grootste gedeelte van het platteland komen, ernstig verzet hadden uitgelokt. Het kerkbezoek op deze hoge feestdagen is zo druk, dat de politie in Moskou er dit jaar aan te pas moest komen om het verkeer der duizenden gelovigen te regelen, die zich rond de weinige kleine kerkjes verdrongen.

Er wordt ook een nieuwe geestelijkheid gevormd. Weliswaar is hun aantal gering, maar zij onderscheiden zich in gunstige zin van de orthodoxen van voor de oorlog. Want toen werd dit beroep verkozen, omdat het een bestaan garandeerde, terwijl nu priester-worden gelijk staat met martelaar-zijn. Daarom is de invloed der geestelijkheid belangrijk gestegen. Godsdienstige geschriften worden op ruime schaal verspreid en met belangstelling gelezen. Er zouden zelfs nog tal van kloosters bestaan in de vorm van een collectief landbouwbedrijf; menige kolchoze is niets anders dan een streng georganiseerde godsdienstige gemeente.

Pater Mlekuz besluit zijn interessant artikel met een citaat uit een boek van Brian-Chaninoff: „De tijden, die Rusland thans beleeft, zijn niet vreselijker dan de periode van drie eeuwen geleden, toen tijdens de troebelen, na de dood van Boris Godunoff, het land van Moskovic met bloed doorddrenkt werd, of nog vroeger ten tijde der invallen der Mongolen. Zoals er destijds een redder gevonden werd, zal er ook een komen opdagen."

Maasb.

CURACAO.

DOOR SURINAAMSE BRIL.

De West van 10 September, schrijft het volgende onder de titel.

Keuring voor Curaçao.

Het vorig jaar schreven wij over toelatings-eisen op Curaçao, die wel wat overdreven waren. Een jongeman uit Suriname, die voor eigen rekening naar Curaçao was gereisd en daar reeds werk gevonden had op de Isla, werd het verder verblijf op Curaçao ontzegd, omdat hij niet **uitgezonden** was.

Er was sprake van, dat men hierin enige verzachting zou brengen. In hoeverre dat geschied is, is ons onbekend.

In de laatste tijd zijn meerdere keren moeilijkheden ontstaan, omdat candidaten die reeds door het Agentschap hier der Curaçaose Petroleum Mij. aangenomen waren en die al hun papieren in orde hadden, op het laatste ogenblik niet konden vertrekken, daar zij geen lepra certificaat konden bekomen dat aan de strenge eisen voldoet van de medische dienst op Curaçao.

Die eisen zijn.

dat de candidaat zelf lepra vrij moet zijn;

dat hij niet behoort tot een gezin waarin lepralijders voorkomen;

dat hij niet in bloedverwantschap staat tot een lijder.

Vooral die laatste eis gaat zover, dat zich meermalen gevallen voordoen waarin de Surinaamse medici geen bezwaar zien in het gaan van betrokkenen, zonder nochtans met de hand op het hart te kunnen verklaren, dat in de soms zeer uitgebreide familiekring (**bloedverwantschap! Red. Am.) van betrokkene geen enkele lijder voorkomt.**

Suriname heeft een up to date lepra dienst, die door nauwgezette registratie over wijdvertakte gegevens beschikt. Juist daardoor wordt het vaak moeilijk om een verklaring af te geven die voor honderd percent voldoet aan de eisen van Curaçao.

Natuurlijk werkt onze medische dienst gaarne samen met Curaçao, om te voorkomen, dat personen uitgezonden worden van wie redelijkerwijze vermoed kan worden, dat zij enig gevaar in de toekomst zouden kunnen opleveren. Maar men zou aan het beleid van die dienst kunnen overlaten, alle omstandigheden in aanmerking genomen, te beoordelen in welke gevallen een certificaat kan worden afgegeven. Er zijn gevallen waarin men niet de verklaring kan afgeven welke Curaçao thans eist, maar waarin overigens uit medisch oogpunt geen enkel bezwaar bestaat tegen uitzending van betrokkene. In zulke gevallen is het onbillijk iemand te beletten zijn bestaan elders te zoeken.

Zijn wij wel ingelicht, dan heeft deze aangelegenheid de aandacht van ons Gouvernement. Wij hopen, dat door onderling overleg een regeling getroffen zal worden die onbillijkheden in de toekomst uitsluit.

Tot zover het Surinaamse blad.

We kunnen het ons indenken, dat wanneer men de zaak bekijkt van het standpunt „Surinamers zijn genoodzaakt hun bestaan elders te zoeken", men schrijft, zoals de West doet in het bovenstaande artikel.

Maar wanneer men de zaak beziet door Curaçaose bril en zich de vraag stelt, hoe houden we Curaçao vrij van lepra, dat men dan de strenge eisen stelt, welke door de Curaçaose medische dienst gesteld worden.

Volgens verklaringen van de Directeur van onze openbare gezondheidsdienst, is Curaçao vrij te maken van lepra, wanneer men nauwkeurig waken zou voor toegang aan personen, die enigszins met lepra besmet zouden kunnen zijn. We hebben hier trouwens ook daarover ervaringen opgedaan.

Afgezien nog dat de meeste gevallen van lepra hier in de laatste jaren, Surinamers waren, is ook gebleken, dat bijna alle patiënten met besmette vreemdelingen in contact geweest zijn.

Dat men o.a. ook zeer streng is voor personen, die bloedverwanten zijn van leprozen, kan niet anders als goedgekeurd worden, gezien ook dat de incubatietijd der leprabacil tal van jaren (naar ik meen 18 — 20 jaar) duren kan.

Het is maar door welke bril men de zaak bekijkt.

Maar ons lijkt het vooralsnog het verstandigst dit althans hier, met een Curaçaose bril te doen en dan lijken ons de door onze gezondheidsdienst genomen **maatregelen niet te streng.**

Surinaams Geschenk voor 't Prinsenkind.

Door 't Comité, dat zich in Paramaribo gevormd heeft, aldus lezen we in de Surinaamse pers, om gelden in te zamelen voor een geschenk van de Surinaamse bevolking aan het Prinselijk Paar is in totaal een bedrag van ƒ 1200.— bijeengebracht.

Voor dit geld kon een geschenk in Surinaams goud uitgevoerd, worden vervaardigd.

Het geschenk bestaat uit een beker, een rammelaar, een kinderlepel en een schuiver, alles smeedwerk van de heer Abrahams; een servetring, werk van de heer Del Castilho. Deze voorwerpen zijn alle voorzien van 't Surinaamse wapen. Het geheel is gevat in een mahoniehouten kist, vervaardigd door de heer Abendanon, meubelmaker, terwijl de kist gevoerd is door de Eerwaarde Soeurs van Rosendaal, aan de Gravenstraat.

Het geheel zal vergezeld gaan van een oorkonde, geschreven door de heer W. Bos Verschuur.

Venezolaanse Gezant.

We lezen in de Nederlandse bladen, dat de gezant van Venezuela bij het Nederlandse hof, de heer Gustavo Herrera, Den Haag heeft verlaten, in verband met zijn benoeming tot gezant te Berlijn.

De tegenwoordige Venezolaanse gezant in Berlijn, dr. Solvestre Tovar—Lang, is benoemd tot gezant in Den Haag en zal zich binnykort daar ter stede vestigen.

Dr. Tovar—Lange is enige tijd werkzaam geweest op het Venezolaanse departement van buitenlandse zaken en vervolgens benoemd tot gezant te Berlijn.

De K.L.M. in de West.

We lezen in de Maasbode van 31 Aug., dat de vliegtuigbestuurders G. J. Geysendorffer en K. Rüpplin von Keffinkon binnen afzienbare tijd naar Amerika zullen vertrekken. Hier zullen zij de door de K.L.M. bestelde Lockheed Super Electratoestellen over nemen. Zoals men weet, worden in de Lockheed fabrieken te Burbank in Californië op 't ogenblik 2 toestellen van 't nieuwste type gebouwd, de PJ-AIT „Tropial" en de PJ-AKP „Parkiet". De radiotelegrafist H. Prins is reeds naar Amerika vertrokken. Gezagvoerder Geysendorffer zal na de overneming van de vliegtuigen naar Nederland terugkeren, terwijl zijn collega Rüpplin von Keffikon in West-Indie bij de K.L.M. zal worden opgenomen.

Jamaica en de Pan American.

Van de firma S. E. L. Maduro & Sons ontvingen wij enkele afleveringen van The Jamaica Bulletin en een folder van de Pan American Airways.

Leesboek Tropische Ziekten.

Van de uitgever W. Versluys 2e Oosterparkstraat 221—223 Amsterdam, ontvingen we een leerleesboek voor de hogere scholen in N. O. Indie en Suriname **over de tropische ziekten. Het boekje heet „Voorkomen beter dan genezen"** en is geschreven door de Surinaamse Dr. R. D. G. Ph. Simons.

Al is het meer speciaal geschreven voor bovengenoemde gebiedsdelen, het is toch ook voor Curaçao een zeer aardig boekje.

Onze Gouvernementsmiddelen.

Aan belastingen bracht de maand Augustus op ƒ 385.297, hetgeen bijna een ton meer is als in Augustus 1936. Maar met dit cijfer bleven toch ruim een halve ton beneden 1/12 der raming.

Met de overige inkomsten waren we een tien duizend gulden boven de inkomsten van Augustus 1936 en bijna 20.000 boven de raming.

De totaal inkomsten over de eerste 8 maanden van dit jaar bedroegen ƒ 6.703.395, hetgeen bijna 4 ton meer is als in dezelfde periode van 1936 en ƒ 1.191.382 boven de raming.

DON QUIJOTE RESUCITA.

Don Quichote de la Mancha, hidalgo señor del tiempo de las caballerías, resucita ahora en el siglo XX a continuar su valiente labor de defensor de los débiles y desfacedor de agravios. Acompañado de su leal escudero Sancho Panza, nuestro ilustre caballero regresa para deleitar a nuestros lectores con sus aventuras y hazañas en un mundo que encuentra muy distinto de aquellos tiempos heroicos.

La estación radiodifusora YV5RA de Caracas presentará todos los viernes a las 7.30 p.m. a comenzar el 1o. de octubre una serie de interesantes programas basados en las aventuras de Don Quichote y Sancho Panza en nuestros tiempos actuales. „Don Quichote Vive Otra Vez" ha de conventirse pronto en uno de los programas favoritos del público, por lo novedoso del tema y la serie ininterrumpida de situaciones chistosísimas que ocurren cuando el ingenioso hidalgo y su fiel compañero se ven envueltos en las complejidades de la vida en nuestra civilización presente.

Muy a propósito a su carárter de socorredor de los débiles, Don Quichote se presenta bajo los auspicios de COCOMALT, bebida saludable y alimenticia que desde hace años se consume entre nuestro público con creciente aceptación. La firma H. Salas & Co., Inc., distribuidores exclusivos de COCOMALT, ofrece este rato semanal de esparcimiento para chicos y grandes ya que COCOMALT es la bebida favorita de los pequeñuelos y de gran beneficios para todo el mundo.

Auguramos un éxito completo a este nuevo programa que presentará la estación YV5RA de Caracas todos los viernes a las 7.30 p.m. y congratulamos a los Sres. H. Salas & Co., Inc., distribuidores de COCOMALT en Curaçao, por su acertada selección de „Don Quichote Vive Otra Vez".

Merkwaardig Jubilé.

Zaterdag a.s. vieren de Fraters Sidonius en Majella de dag, dat zij 40 jaren geleden op Curaçao kwamen en daarmee 40 jaren hun krachten hebben besteed aan het Katholieke onderwijs.

Nog niet zoveel merkwaardigs zit in deze gegevens.

Frater Majella heeft in die 40 jaren zijn krachten besteed aan verschillende scholen op verschillende eilanden.

Maar Frater Sidonius heeft 40 jaar lang op dezelfde school gestaan, niet alleen, maar in dezelfde klas en in hetzelfde lokaal. 40 Jaar lang heeft Fr. Sidonius de kinderen van de St. Vincentiusschool ingeleid binnen het eerste jaar van hun schoolleven.

Wat dit betekent 40 jaren lang in de eerste klas gestaan te hebben? Slechts een onderwijzer die dat enkele jaren zelf heeft meegemaakt, weet er van te spreken.

En wie nu overdag eens naar het hospitaal gaat en daar het 3e lokaal passeert, moet maar eens even een blik naar binnen slaan, met welk een toewijding Fr. Sidonius nog deze kleinsten in het leven inwijdt.

Ook zou Fr. Sidonius, zo deelde een pastoor ons mede 40 jaren lang deze kleinen hebben voorbereid voor de eerste H. Communie.

We geloven echter, dat dit wat overdreven is, daar eerst 10 jaren nadat Fr. Sidonius op Curaçao was, het decreet der Kindercommunie verscheen en toen eerst in 1908 de kleinen op deze leeftijd tot de H. Communie werden toegelaten.

Maar wie een eerste Communie meemaakt, weet, wat Fr. Sidonius met zijn bezielende leiding daarvan te maken weet. Daarbij is hij organist in de kindermis, koster op het St. Thomascollege en een behulpzame confrater voor allen die iets van hem nodig hebben.

Aan beide jubilarissen onze hartelijke gelukwensen en nog vele jaren van verdienste voor ons Katholiek bijzonder onderwijs.

Prof. Vening Meinez.

Prof. Vening Meinez, die in 1926 reeds Curaçao bezocht op de K 13, zal binnenkort weer naar Curaçao komen, om dan met de O 12 weer te vertrekken en aan boord daarvan zijn slingerproeven te doen.

Prof. Vening Meinez heeft reeds tal van deze proeven gedaan op de Atlantische Oceaan en op tochten waarvan enkele beroemd geworden zijn, o.a. de K 18.

Muziekuitvoering a.s. Zondag 8 uur n.m. Brionplein. Korps Santa Cecilia.

1. Wilhelmus
2. Freu um Freu (Mars)
3. La Fille du Regiment (fant.) Donizetti
4. Ensueño Seductor (valse), J. Rosas
5. Te Adoro (Danza), Campos

PAUZE

6. Loreley (Paraphrase), J. Nesvadba
7. **Tempelweihe (fest. Ouvert.), Kéler-Béla**
8. **La Grazine (Mazurka russe), La Ganne**

K
K R O
O

Wereldprogramma
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Via P.C.J. Golflengte 31.28
3 October 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. Actuële Aetherflitsen
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen door Anton van Duinkerken.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

DE FILM VAN DE WEEK

Roxy.

Charlie Chan at the Race Track
To Marry with Love.
Romeo & Juliet.

Hollywood.

Texas Ranger.
Charlie Chan at the Race Track.
Bright Lights.
Singing Kid.
Don't turn them loose.
Wanted Jane Turner.

Goalpara-thee.

Van de Firma Fensohn en Co. ontvingen we een monster van de alom bekende **„Goalpara Thee", waar deze firma uitsluitende agenten van zijn voor de kolonie Curaçao.**

Deze Thee is een product van Nederlands Oost Indië van dubbele sterkte dan de meeste soorten van vermeld product welke hier te lande ingevoerd worden.

Na de proef zult U stellig overtuigd zijn, dat **„Goalpara Thee"**, het beste is wat op dit gebied op Curaçao ingevoerd wordt terwijl de prijs zeer billijk en de kwaliteit onovertreffelijk is.

Het nieuwe Douanekantoor.

Naar we vernemen zal op Maandag 4 Oct. des morgens om 10 uur het nieuwe gebouw van de administratie van financiën en de daarmede verbonden diensten officiëel door Z. E den Gouverneur worden geopend.

Regen.

Gisteren heeft zich het drukkende warme weer ontlast in een flinke regenbui. De regenmeter op het St. Thomascollege wees 61 m.m.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Van 16 tot 19 December zal Koning Leopold een bezoek brengen aan Engeland.

De Zuidkust van Java werd getroffen door een aardbeving. De eerste berichten die hieromtrent binnenkomen zijn niet zo alarmerend.

NEDERLAND.

Het Bestuur van A.N.W.B. deelde mede dat het bericht mocht ontvangen dat Prins Bernhard het ere voorzitterschap van de bond aanvaard heeft.

Prins Bernhard bezocht vergezeld van zijn broeder Prins Aschwin, de tentoonstelling te Parijs, waar het tentoonstellings-commité hen 's middags een thee aanbood. De Prins vertoefde geruime tijd in het Nederlandse paviljoen.

Professor Vening Meinesz vroeg regeringstoestemming om het de onderzeeboot O 12, die thans te Curaçao gestationneerd is, te mogen meereizen, in de loop van December, teneinde metingen te kunnen uitvoeren betreffende de scheepsbewegingen gedurende het onderwater varen.

Enkele geheel nieuwe, naar ontwerpen van den professor geconstrueerde metingsinstrumenten zullen bij deze proefnemingen gebruikt worden.

Te Den Haag is de contactcommissie geinnstalleerd voor de voorgenomen economische werelduitzendingen van de PHOHI. Daar Minister van Boeyen tengevolge van zijn ziekte niet aanwezig kon zijn, hield professor Gerbrandy een redevoering, waarinn o.a. gezegd werd dat ,terwijl buitenland grote activiteit in de aether aan de dag legt, en in sommige gevallen zich zelfs van de Nederlandse taal bedient, Nederland niet werkeloos kan blijven toezien. Alles zal echter uitgeschakeld moeten worden om dat wat mocht zwemen naar het stellen van een feit accompli op de voorgrond te plaatsen. In de vergadering die na de installatie volgde werd o.a. te berde gebracht dat door de verschenen persberichten de indruk kon worden gewekt alsof de PHOHI een grotere taak was toegewezen dan door den minister van binnenlandse zaken bedoeld was. Hierop antwoordde een vertegenwoordiger van de PHOHI dat hij de toezegging kon doen dat alle reeds ingezette activiteit opgeschort zou worden totdat de contactcommissie het juiste standpunt bepaald had.

Minister Van Boeyen, die voor enkele weken een ernstige operatie ondergaan heeft, na een langdurige ziekte, zal 29 September het ziekenhuis verlaten, waarna hij nog een strenge rustkuur zal moeten ondergaan.

De Deense zwemster Hveger, die in een zwemwedstrijd te Londen uitkwam, wist het record van Rie Mastenbroek op 150 yards rugslag te verbeteren en dit te brengen op 1 minuut 49 4/5 sec.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 26 September 1937.

S.U.B.T. — Transvaal	0—4
Asiento — R.C.C.	niet doorgegaan
Scherpenheuvel — Hercules	niet doorgegaan
Jong Holland2 — Volharding 2	3—0
Atletico — Jong Curaçao	wordt nader bekend gemaakt.

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	**gem.**
Volharding	11	10	1	0	24	4	21	1.90
Jong Holland	11	8	2	1	33	10	18	1.63
Scherpenheuvel	10	4	3	3	19	13	11	1.10
S.U.B.T.	11	5	2	4	17	14	12	1.09
R.C.C.	10	3	1	6	7	14	7	0.70
Asiento	10	3	1	6	16	19	7	0.70
Hercules	11	3	1	7	6	25	7	0.66
Hollandia	10	3	0	7	16	23	6	0.60
Transvaal	10	2	1	7	9	19	5	0.50
Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	**gem.**
S.U.B.T. 2	3	3	0	0	10	3	6	2.—
Jong Holland 2	5	3	1	1	11	4	7	1.40
R.C.C. 2	2	1	0	1	1	1	2	1.—
Volharding 2	3	1	1	1	1	3	3	1.—
Transvaal 2	4	1	1	2	2	6	3	0.75
Scherpenheuvel	3	1	0	2	2	7	2	0.66
Asiento 2	3	1	0	2	4	3	2	0.66
Hercules 2	3	0	1	2	3	7	1	0.33
B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Feyenoord	5	4	0	1	11	4	8	1.60
Atletico	2	1	1	0	5	3	3	1.50
D.C.C.	3	1	2	0	2	1	4	1.33
Jong Curaçao	4	2	1	1	9	4	5	1.25
D.D.V.O.	5	2	1	2	5	3	5	1.—
Be Quick	5	1	2	2	6	8	4	0.80
Hilversum	4	0	1	3	2	8	1	0.25
P.S.V.	2	0	0	2	1	10	0	0.00

De vereniging Atletico is beboet met een gulden wegens het niet tijdig inzenden van de wedstrijd- en ruilformulieren.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den **1sten** Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.**

HET BESTUUR.

ASIENTO ZILVEREN BAL WEDSTRIJDEN.

1 October 1937		
5.00 — 5.30 n.m.		
Asiento) Hollandia)	a	L. Willems
3 October 1937		
9.00 — 9.30 v.m.		
S.U.B.T.) R.C.C.)	b	O. Corsica
9.35 — 10.05 v.m.		
Transvaal) Scherpenheuvel)	c	F. Kranenburg
10.10 — 10.40 v.m.		
Hercules) J. Holland)	d	A. Jesurun
10.45 — 11.15 v.m.		
Volharding) Feyenoord)	e	L. Dijk
11.20 — 11.50 v.m.		
Winnaar b) Winnaar c)	f	A. Oehlers
3.45 — 4.15		
Winnaar a) Winnaar d)	g	R. Jansen
4.20 — 4.50 n.m.		
Winnaar f) Winnaar e)	h	F. Kranenburg
5.00 — 5.40 n.m.		
Winnaar g) Winnaar h)		H. Elfrink

ASIENTO ZILVEREN BAL WEDSTRIJDEN.

1 October 1937

ASIENTO)
) 5.00.........................)
HOLLANDIA)) 3.45 ....)

3 October 1937

HERCULES)
) 10.10.........................)
J. HOLLAND)

TRANSVAAL)
) 9.35...........)
SCHERPENHEUVEL)) 11.25......)
S.U.B.T.)) 5.00
) 9.00...........)
R.C.C.)) 4.20 ....)

VOLHARDING)
) 10.45.........................)
FEYENOORD)

HET BESTUUR.

Schepenlijst over de maand September 1937.

29. Frida Horn	Duitsch	P. Plata	C. Trujillo.
30. Caribia	„	P. Colombia	P. Cabello
30. Luna	Ned.	P. Cabello	Aruba, Maracaibo
30. Barmbek	Duitsch	P. Colombia	P. Cabello.

RADIOZENDMASTEN OP WIELEN.

Huizen krijgt, wat Amerika niet aandurft.

Nuttig effect van 2000 kilowatt.

Sinds enige tijd hebben in de dagbladen geruchten gelopen over de bouw van een nieuwe zendermast op het terrein van de Phohi kortegolfzenders te Huizen, maar de bijzonderheden zijn zorgvuldig geheim gehouden, zodat niemand wist, wat er eigenlijk gaande was.

Thans kan worden gemeld, dat het hier gaat om de bouw van een tweetal zendmasten volgens een constructie, ontworpen in het Philips laboratorium, welke tot dusver nergens ter wereld werd toegepast, n.l. die der draaiende zendmasten.

Het mag als bekend worden aangenomen, dat het mogelijk is, de straling van een zendantenne door een z.g. „beam"-inrichting in een bepaalde richting te „spuiten", zodat de zendenergie niet over het gehele zendveld wordt verdeeld. Op deze wijze is het b.v. mogelijk, een gebied te bereiken, dat anders de zender in het geheel niet, of slechts zeer zwak zou horen.

Dit principe is op het ogenblik al oud en wordt door de meeste kortegolfzenders ter wereld gebruikt, de B.B.C. bestrijkt op deze wijze het gehele Britse rijk. Aan deze methode is echter een groot nadeel verbonden en wel, dat het nodig blijkt, voor elk gebied, waarheen men met gerichte golven wil uitzenden, een speciaal stel zendmasten te hebben, hetgeen zeer kostbaar is. Daarbij komt, dat als men niet voor elke afzonderlijke landstreek een dergelijk stel masten wil plaatsen, men nooit de stralingshoek zeer scherp kan maken en dus niet volledig gebruik kan maken van de voordelen, welke een beam-constructie biedt.

In Amerika heeft men deze bezwaren reeds lang ingezien en daar werd dan ook voor enige tijd het denkbeeld geopperd, een tweetal zendmasten te plaatsen op een cirkelvormige railbaan, zodat de antenne op elk gewenst deel van de aardbol zou kunnen worden gericht. Men heeft het denkbeeld echter opgegeven als al te fantastisch en niet te verwezenlijken...

Op het terrein van de Phohi kortegolfzenders PHI en PCJ te Huizen wordt thans diezelfde idee verwezenlijkt. Met spoed wordt gewerkt, om deze constructie gereed te hebben tegen het moment, dat de zenders paraat moeten zijn voor de verzorging van de in voorbereiding zijnde Nederlandse wereldruitzendingen.

Een stel op beton gemonteerde rails is op 'n cirkelvorm geconstrueerd, zodat 'n wagen, daarop geplaatst, dus geheel in het rond zou kunnen rijden. Het verschil met een normale railbaan is alleen, dat de afstand tussen de twee rails veel groter is dan bij een normale spoorbaan het geval zou zijn. Op deze rails lopen nu twee op wielen gebouwde stalen gevaarten, die de onderstellen vormen voor de daarop te bouwen zendmasten. Deze twee onderstellen zijn verbonden door een stalen brug die in het middelpunt der 2 railcirkels kan draaien om een betonnen as, welke in een betonblok is vastgezet.

Het is natuurlijk noodzakelijk, de twee zendmasten door een brug te verbinden, daar anders bij een stevige wind beide masten over de rails zouden gaan rijden, tot ze elkaar ontmoeten, hetgeen niet direct in de bedoeling ligt.

De onderstellen der twee torens met deze brug vormen dus één geheel, dat, over de rails rollend, om een middelpunt kan draaien. De tussen de twee masten opgehangen antenne kan dus op elke gewenste windstreek worden gericht.

Deze gehele, enorm zware, constructie wordt door middel van lieren gedraaid. Rondom de railbaan zouden dus borden kunnen worden geplaatst, waarop vermeld staat, wat de juiste stand is voor bepaalde landstreken... Ergens zou dus een bord staan „Buenos-Aires", een eindje verder „Kaapstad", enz.

Door deze constructie zal het mogelijk blijken, de energie van de zender in een zeer scherp gerichte straal op een gewenste landstreek te richten, zó scherp geconcentreerd, dat het nuttig effect van deze zender in de richting, waarin deze zijn energie „spuit", gelijk staat met de output van een normale antenne, die werkt met een energie van 2000 k.w. Het maximum vermogen door enige zender bereikt, was tot dusverre 500 k.w.

DUITSE OOGSTDIENST. In het Oosten van Pruisen, daar waar de boeren met veel moeite werkkrachten kunnen krijgen, heeft men een z.g. oogdienst opgericht. Met motoren helpt men de boeren van de verschillende delen van het land gedurende de oogsttijd. Men ziet de „oogdienst" na het werk.

Papaatjes en mamaatjes.

Fransje is waarlijk een aardig broekmannetje. Van jongsaf vol guitenstreken. Vaak proesten pa en ma het uit van pret, ook als hun jongen zich minder gepaste grappen tegenover bedienden veroorlooft.

„Toch maar een aardige boy," heeft de moeder al meer dan eens gejubeld tegenover kennissen. Fransje heeft dat gehoord en in zijn oren geknoopt. Voor hem een krachtige spoorslag om steeds meer te durven.

Wie echter minder enthousiast zijn over Fransje's optreden, zijn de jongens en baboe's, al verbergen ze hun ongenoegen achter oosterse kalmte.

„Een aardige boy toch ons Fransje", blijft ondertussen de moeder kwelen. Maar... best mamaatje, wat verkeerd is, blijft verkeerd, en mag nimmer of nooit als aardig geprezen worden, hoe klein dat verkeerde ook zij.

Van klein komt men tot groot. Grote dieven waren eerst kleine dieven. Grote bedriegers eerst kleine leugenaars. Grote bengels eerst kleine bengels.

„Jongens zijn altijd stout." Met deze valse leuze troost zich mama als ze hare Willy geen baas kan. Met de meisjes wil het nog al lukken, maar met die jongen...

Eigen schuld. Treedt ernstiger op, en doe met de nodige wilskracht uw gezag eerbiedigen. Gij zijt moeder, en hij is uw kind; zelfs nog een vrij klein kind.

Jongens kunnen zo goed gehoorzaam zijn als meisjes. Kijk maar naar de soldaten, allen mannen. En toch, welke gehoorzaamheid. Zelfs tot de dood. Maar daarvoor dient het gezag hoog gehouden en verstandig toegepast.

Jammer, dat dit bij zo vele moeders te wensen over laat. Volgens ons ook uit gemakzucht, uit gebrek aan de nodige energie. En dan gaat men zich zelf nog op domme manier misleiden met de verderfelijke leuze: „jongens zijn altijd stout." Ja, maar dan toch op de eerste plaats omdat hun ouders niet deugen.

Lord Repington verhaalt in de Tablet het volgende van Clémenceau.

Deze woonde naast de Jezuieten. Een grote boom in hun tuin strekte zijn takken uit tot voor Clémenceau's raam en benam hem het daglicht. Hij schreef de E. P. Rector een beleefd briefje: dat de boom der Jezuieten hem het licht ontnam, en hij daarom verzocht, diens takken wat te snoeien. En kwam een briefje terug: Niet alleen de takken, de hele boom zal omgehakt worden om mons. Clémenceau al het licht des hemels te doen geworden. — Toen kwam weer een briefje van Clémenceau aan Pater Rector: Ik dank U, mon Père; immers met volle recht mag ik U nu „mijn vader" noemen, daar gij mij het daglicht hebt doen zien.

Week-end.

Wanneer je een hele week min of meer hebt moeten werken, dan ben je blij zodra des Zaterdags de klok twaalf uur slaat. Want met die slag wordt je week-end ingeluid. Over het algemeen zijn wij niet happig op slagen, maar in dit geval nemen wij de uitzondering gaarne aan.

Een week-end brengt je nooit aan het eind van je latijn, integendeel, het is het begin van de grammatica der ontspanning. Voor de en beginnen de declinaties met het timmeren van een kippenhok en een ander conjugeert het afweken en opplakken van postzegels. Degenen, die al tot de syntaxis gekomen zijn, hetgeen zoveel wil zeggen, als dat ze op de maatschappelijke ladder reeds de eerste sporten genomen hebben, gaan naar een badplaats of ander lustoord, dat comfort biedt om zich te prepareren voor de komende werkdagen.

Dit prepareren kan men het beste vergelijken met het opzetten van vogels. Ook deze zien er na de behandeling weer fris en fleurig uit, waartoe de verzorging van het inwendige niet het minste heeft bijgedragen.

Hetgeen die Amsterdammer duidelijk demonstreerde, die in een dwarsstraat woonde, drie hoog. Ook had hij er op een Zaterdagmiddag behoefte aan gekregen om eens wat anders te zien dan de dakpannen van zijn naaste buurman. Dus hij was naar Zandvoort getrokken, hetgeen met een fiets niet zo'n onoverkomelijk bezwaar is.

Toen het die middag etenstijd was geworden, ging hij een restaurant binnen. Daar de zeelucht altijd meewerkt op de vitale belangen ten opzichte van maag en spijsverteringsorganen, besloot hij eens een stevige maaltijd te nemen.

— Wat wens u? vroeg de kellner, het diner van de dag of á la carte?

— Niks van dat alles! sprak de dakpannenbekijker, maar breng mij een stevige portie bot en een schaal gebakken aardappelen!